

Hij vertelde hun een gelijkenis over de noodzaak om altijd te bidden en niet op te geven:

'Er was eens een rechter in een stad die geen ontzag had voor God en zich niets aan de mensen gelegen liet liggen. Er woonde ook een weduwe in die stad, die steeds weer naar hem toe ging met het verzoek: "Doe mij recht in het geschil met mijn tegenstander." Maar lange tijd wilde hij dat niet doen. Ten slotte zei hij bij zichzelf: Ook al heb ik geen ontzag voor God en laat ik mij niets aan de mensen gelegen liggen, toch zal ik die weduwe recht verschaffen omdat ze me last bezorgt. Anders blijft ze eindelijk bij me komen en vliegt ze me nog aan.'

Toen zei de Heer: 'Luister naar wat deze rechter zegt, al minacht hij ook het recht. Zal God dan niet zeker recht verschaffen aan zijn uitverkorenen die dag en nacht tot hem roepen? Of laat hij hen wachten? Ik zeg jullie dat hij hun spoedig recht zal verschaffen. Maar als de Mensenzoon komt, zal hij dan geloof vinden op aarde?'

Lucas 18, 1-8

Een rechter die geen ontzag had voor God en zich niets aan de mensen gelegen liet liggen wordt herhaaldelijk aangesproken door een weduwe, die op haar rechten staat. Hij is het meer dan beu. Toch zal hij haar *recht verschaffen*. 'Anders blijft ze eindelijk bij me komen en vliegt ze me nog aan' denkt hij. Letterlijk staat er: 'en slaat ze mij nog een blauw oog'. De weduwe krijgt wat ze vraagt, niet omdat de rechter met haar begaan is, maar omdat hij voor zijn eigen rust kiest.

De meeste gelijkenissen in de evangeliën roepen op tot navolging. Deze niet. Maar het verhaal van de weduwe en de rechter is wel herkenbaar. Hoe vaak bidden mensen niet met veel volharding tot God en krijgen ze toch niet wat ze vragen? Dan hebben ze de indruk dat God niet naar hen luistert en hen in de steek laat.

Wanneer Jezus en de evangelist deze gelijkenis vertellen, willen ze duidelijk maken dat het tussen God en mensen anders gaat dan tussen de rechter en de weduwe. God is geen supermarkt, geen 'bol.com', geen Sinterklaas, tot wie wij onze vragen kunnen richten en van wie wij mogen verwachten dat Hij ons op onze wenken bedient. Bidden is dan ook niet: je recht opeisen en aan God zeggen dat Hij daarvoor moet zorgen.

Bidden is zich aan God toevertrouwen, in het geloof dat Hij ons tot ons recht laat komen. Wij roepen bij dag, wanneer het ons goed gaat en 's nachts, als alles voor ons duister is. We mogen ons daarbij laten opnemen in de verbondenheid met God. Tot elke mens, tot ieder van ons zegt Hij: "jij bent mijn uitverkorene, in jou heb ik mijn

welbehagen". Wanneer het ons goed gaat, kunnen we dat basis-vertrouwen uitbouwen: God ziet mij graag en zal mij nooit laten vallen. *Zoals een arend over zijn jongen waakt en voortdurend erboven blijft zweven, zijn vleugels uitspreidt en zijn jongen daarop draagt*, (Deut. 32, 11-12), zo draagt God mij doorheen de goede en kwade dagen van mijn leven. Ik kan nooit verder vallen dan in Gods handen. Dat vertrouwen is de basis om ook in moeilijke tijden te kunnen, mogen, durven geloven dat God niet afwezig is, maar mij blijft dragen, ook als alles donker is.

Bidden is dus op de eerste plaats een contemplatieve houding. Ik mag mij koesteren, verwarmen in de liefde en de nabijheid van God. Hij laat mij tot mijn recht komen. *Hij doet mij recht*. Bij God kom ik goed te-recht. Bij Hem mag ik gelukkig zijn met wat goed en mooi is. Bij hem vind ik kracht om de moeilijke dingen aan te kunnen.

En wat dan met onze vragen? Uiteraard kunnen we met onze vragen en wensen bij God terecht, echter zonder Hem daarbij verantwoordelijk te achten voor het wel of niet inwilligen van die vragen en wensen. In de rust die we bij Hem vinden, kunnen we wel een weg zoeken om met die vragen om te gaan, zeker als het leven niet verloopt zoals we het verlangen. De diepe zekerheid dat we er niet alleen voor staan, geeft kracht om zelfs met de moeilijkste situaties te leren 'leven'. En uiteraard is het een pluspunt als we niet alleen God, maar ook mensen nabij mogen voelen. Zij helpen ons om in God te geloven en tot Hem te bidden.

God,
bij U kan ik altijd te-recht.
Gij beschouwt elke mens
die in U vertrouwen stelt
als een uitverkorene.

In dat vertrouwen
wil ik groeien
als het mij goed gaat.
Op dat vertrouwen
wil ik steunen
als ik het moeilijk heb.

God,
bij U mag ik zijn
zoals ik ben.

Draag mij
zoals een arend
zijn jongen draagt
op zijn vleugels.

God,
als ik val
kan ik niet verder vallen
dan in uw handen.

Amen.

*In het Licht
van Gods Woord*

Te-recht bij God